

Յ Տ Մ Բ

Հեռացաւ արուն: Եկաւ ցուրտ ծմնո.
Սպիտակ սաւանդով ծածկեցաւ գետին.
Փչեցին ցասկոտ ու ցուրտ քամիներ,
Եւ նըրազեցաւ տաք ոյժն արնւին:

Մերկ եւ անպաշտպան կանգնած են ծառեր.
Եւ անսամ իովին ալ կատաղութիւն
Ցատանցենելով նսեւ. անտառներ
Թափում է նոցա վերայից պաղ ծին:

Վաղուց հեռացան թռչուններ պանդուխտ
Դէպ ի տաք հարաւ, եւ նոցա փոխան

Թռչում է օդումս ագռանների զունդ
Հնչեցնելով իրենանց տըխուր ձայն:

Սառեցան գետեր, եւ աղբիւրների
Քաղցրածայն կարկաշ մեզ համար լըռեց.
Եւ որպէս անգոր ու տըկար գերի
Անգութ սատուցի շղթաներ կըրեց:

Բայց չէ մշտական այս դաժան ծմնո,
Շուտով կը դառնայ զարուն շքեղաշուք.
Կը ծաղկի քնութիւն, կ'երգեն թռչուններ
Եւ պարտէջ կ'ենէ խաղասէր մանուկ:
ՈՐՈՐԻՈՐ ԱՆՈՓԵՆԱՆ

